

La declaració del Paisatge

Els signants d'aquest document, municipis i organitzacions de les comarques de Girona, s'apleguen al voltant d'una proclama i coincideixen en afirmar que,

- els paisatges i el territori que els acull constitueixen un llegat patrimonial de primer ordre, sàviament afaïçonats per la mà de l'home i les activitats tradicionals. De la seva lectura i interpretació se'n pot conèixer el procés d'ocupació i amotllament de les diferents cultures a la terra que els ha amarat.
- els paisatges agrícoles, forestals, rurals o aquells altres poc alterats per l'empremta humana són font de riquesa ecològica, símbol de qualitat de vida i suport de la biodiversitat.
- els paisatges tradicionals efectuen una important funció social en tant que indrets d'esbarjo i de lleure per una gran part de la població. El seu gaudi i contemplació contribueix a l'equilibri i benestar de les persones, així com també a la cohesió de les col·lectivitats.
- els paisatges de les nostres comarques han esdevingut suport de les activitats terciàries i centres d'interès d'aquells que ens visiten. El seu paper en la bona marxa de l'economia –en general– i de la indústria del turisme –en particular– esdevé fonamental.
- els paisatges naturals o de caràcter agrícola-forestal constitueixen referents col·lectius i símbol d'identitat de la nostra cultura i del país. Catalunya retroba en aquests paisatges les essències i el bressol de la seva història i tradicions més arrelades.
- els paisatges s'articulen damunt del territori mitjançant una xarxa de camins i senders que els donen cohesió i entrelliguen. El seu manteniment és fonamental, no ja només pel valor patrimonial, sinó també per ser vies d'ús tradicional per les activitats, i de contemplació i coneixença pels visitants.

Per totes les consideracions que s'han fet, els sotasignants d'aquest document

ACORDEN:

Primer. Acceptar la definició de *paisatge* que estableix el Conveni Europeu del Paisatge –promogut pel Consell d'Europa–, que ens el descriu com aquella part del territori que és percebuda com a tal per la població, i el caràcter de la qual és el resultat de l'acció de factors naturals i/o humans, així com de les seves interrelacions.

Segon. Promoure estratègies i polítiques actives orientades cap a la preservació i gestió dels paisatges amb criteris de durabilitat i potenciació dels seus valors culturals, biològics, estètics i socioeconòmics.

Tercer. Coordinar-se amb altres administracions i grups d'interès per tal d'elaborar catàlegs de paisatges –amb la seva caracterització tipològica– d'especial interès, els quals s'identificaran alhora en els respectius àmbits territorials.

Quart. Considerar els paisatges dins les polítiques d'ordenació del territori. Això vol dir promoure llur valorització en tant que bé col·lectiu i patrimonial, així com traslladar aquests apreuaments a cadascun dels planejaments urbanístics.

Cinquè. Integrar també els paisatges dins dels programes de gestió cultural, ambiental, agrícola, social i econòmica dels municipis, així com en totes aquelles polítiques que d'una o altra forma hi puguin incidir.

Sisè. Vetllar per la defensa dels paisatges, les persones que els habiten i les activitats socioeconòmiques a les quals donen suport, sempre i quan la convivència sigui harmònica, integradora, sostenible i realci les potencialitats mútues.

Setè. Promoure l'inventari, recuperació i manteniment del viari tradicional (camins ramaders, de ferradura, senders, ...) en tant que xarxa d'interès públic i social. Aquesta s'ha de convertir en la via de penetració i recorregut natural de tots els nostres paisatges.

Primavera de 2001, en qualsevol punt de les nostres comarques i enmig dels paisatges que s'hi serveixen.